

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameri- ških naselbinah

"The Serbian News," glasilo jugoslovanskih vseučiliščnikov na univerzi v Pittsburghu, si je nadelo novo ime in sicer "The American Yugoslav." List se tiska v angleščini in izhaja vsake tri mesece. V januarjski številki se med drugim poroča, da je v Pittsburghu okoli 20,000 Jugoslovancev, in sicer 9,000 Hrvatov, 7,000 Srbov in 4,000 Slovencev.

V Buenos Aires so imeli za Božič v zgodovini jugoslovanskega naselništva v Južni Ameriki slovensko polnočno božjo službo. V Buenos Aires je prišel ob tej priliki slovenski duhovnik Rev. Ludvik Pernišek iz mesta Choela-Choel. Silna množica rojakov, navzočih pri polnočnici, je pričala, da je naš narod še vedno globoko veren.

Nagle smrti je umrl rojak John Malovrh v Cuddy, Penna. Na starega leta zvečer je šel na delo, na novega leta dan popoldne je pa bil mrtev. Doma je bil iz črne vrha nad Polkovim Gradcem.

Joe Zupančič, tiskarski delavec v tiskarni S. N. P. Jednote, ki je bil pred nekaj tedni po nesreči ožgan po obrazu, ko je vlival kloroform v sedaj okrevan in se zopet vrnil na delo.

V Calumetu, Michigan, je umrla ena starejših Slovenk, Mrs. Barbara Mihelich, vdova po pokojnem John Mihelichu, po domače "Cesarica." Bolehala je samo dva dni. Do zadnjega je delala, ker je bila poznana kot pridna in delavna žena. Umrla je v starosti 75 let. Zapušča štiri otroke.

Seja v sredo večer

Hišni posestniki v Euclidu in v okolici so prijazno vabljeni na javno sejo, ki se vrši v sredo večer, 11. januarja, ob pol osmih zvečer, in sicer v Noble šoli, na Babbitt Road in St. Clair Ave. Ta javna seja je sklicana za hišne posestnike v Euclidu in Nottinghamu, da se organizirajo in pomenijo med seboj, kaj je narediti v zadevi, ko propada toliko domov radi depresije, ki prihaja od ene strani radi prevelikih davkov, od druge strani pa radi brezposelnosti. Ker je za deva skrajno važna za vsakega, ki lastuje kos svoje zemlje, se pričakuje, da bo udeležba številna. Seja je sklicana pod pokroviteljstvom Jugoslovanskega Progresivnega Kluba, in navzven bodo tudi govorniki od organizacije "The Ohio Home Owners Association." Naši hišni posestniki so prošeni, da so gotovo navzoči. — A. G.

Cenejša voznina

Mestna zbornica je na priporočilo župana Millerja odredila, da začne družba cestne železnice nemudoma s tridentno vožnjo med Public Square in 22. cesto in sicer na Cedar, Central in Scovill Ave. To je le za poskušnjo, in če se bo obneslo, se bo taka vožnja stalno nadaljevala. Nadalje se je mestna zbornica pečala s programom, če bi se izplačalo uvesti 5 centno vožnjo v zonah med 79. cesto in 105. cesto in St. Clair Ave. in do 140. ceste. Tozadevne debate se bodo vršile ta teden. Namen znižane vožnje je pridobiti čimveč odjemalcev za cestno železnico, in več odjemalcev bo, toliko cenejša bo lahko vožnja.

Gov. White zahteva od državne postavodaje, da ne sme narediti davkov

Columbus, Ohio, 10. januarja. Včeraj je bil zaprisežen governor države Ohio, demokrat Geo. White, ki je bil že drugič izvoljen za prvega eksekutivnega uradnika drž. Ohio. Governorja je zaprisegel Carl V. Weygandt, predsednik najvišje sodnije države Ohio. Takoj ko je governor bil zaprisežen, je poslal državni postavodaji poslanico, v kateri svari legislaturo, naj nikar ne poskuša upeljati nove davke v državi. Zlasti pa povdarja governor v svoji poslanici, da je predvsem potrebno podpirati brezposelne ljudi. Da, pravi governor, potrebno je, in ko uvidimo to potrebno, se moramo tudi zavedati, kje bomo dobili denar. Ni družega izhoda, pravi governor, iz težavnega stališča v katerem se nahajamo, kot da zmanjšamo in skrimo državne stroške. Mi imamo dosti uradov v državi, ki so nepotrebnosti. Najmanj \$8,000,000 se lahko prihrani na leto, ako odpravimo te urade, pravi governor. Teh osem milijonov dolarjev lahko razdelimo družinam brezposelnih, in davki raditega ne bodo prav nič večji, dočim bomo postregli onim, ki potrebujejo v teh časih največ pomoči.

Testament Coolidgea

Northampton, Mass., 10. januarja. V stanovanju umrlega bivšega predsednika Zedinjenih držav, Calvin Coolidgea, so danes našli testament umrlega, iz katerega se posnema, da je ranjki predsednik zapustil vse svoje premoženje svoji soprogi Grace Coolidge. Testament so poslali na sodnijo, da ga slednja odobri. Ne more se zaenkrat še natančno vedeti, koliko je ranjki Coolidge zapustil, sluti se pa, da je bil vreden od \$250,000 do \$500,000. Ves denar dobi njegova žena Grace. Hiša, v kateri je stanoval ranjki Coolidge zadnje čase, je vredna \$40,000, in znano je, da je podedoval po svojem očetu farmo vredno \$100,000. Poleg tega je znano, da si je Coolidge kot predsednik prihranil več denarja, kot vsak drug predsednik pred njim. Coolidge je bil po znan kot jako varčen človek in je svoj denar pametno investirjal.

Listnica uredništva

L. G. Tehnokracija pomeni študijo količine dela, ki ga naredi danes delavec s pomočjo strojev. Tehnokracija je študija napredne uspešnosti pri produkciji. Razni inženirji so "končno veljavno" dognali, kaj in koliko se producira v tej dobi strojev in danes dokazujejo, kakšne so posledice strojnega proizvodnje. Tehnokracija trdijo, da le inženirji, ki so izurjeni vsak v svoji stroki, bi morali voditi današnje usodo naroda. In kam smo prišli v tej "tehnokratski" dobi, nam je primeroma vzorno povedal Al Smith, ki je izjavil, da smo imeli v Beli hiši zadnja štiri leta inženirja za predsednika, in kaj se je zgodilo z ameriškim narodom, vsako občuti na svoji lastni koži.

Kazanje slik

Danes zvečer bo Mr. Grdina kazal premikajoče slike, iz Jugoslavije in ameriške, in sicer ob 7:30 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Občinstvo je prijazno vabljeno. Ves čisti dobiček je namenjen za slovensko cerkev v Collinwoodu.

Dr. Clendening trdi, da bo mogoče v kratkem povedati naprej spol otroka

New York, 10. januarja. "Kaj bo, fant ali dekle?" to je že staro vprašanje pri zakoncih, za katero vprašanje je bilo vedno največ zanimanja pri zakonskih ljudeh, zlasti pri novorojenih. Dr. Logan Clendening, znameniti ameriški zdravnik, pravi, da bo na to vprašanje mogoče dati v najkrajšem času zanesljiv odgovor. Dr. Clendening je včeraj izjavil, da se pri tem spominja svojega starega prijatelja dr. Adriana Gibbisa, znamenitega zdravnika. Marsikatera skrbna mlada mati ga je vprašala, če bo dobila sinka ali hčerko. Kot vljuden človek je dr. Gibbs vedno povedal materi, da bo novorojenec — sinko. Doma pa si je doktor zapisal v svojo bilježnico, da bo hčerka. In če je bil v resnici rojen sin, je bil doktor ponosen, poleg tega si je pa dobil veliko priznanje za svojo učenost. Če je pa bila hčerka, je šel in pokazal mladi materi, kaj je zapisal v svojo bilježnico, češ, ali nisem uganil pravilno? Sedaj sta se pa v San Franciscu pojavila dva zdravnika, ki imata bolj znanstveno metodo glede spola otroka. Zdi se, da se nahajajo gotove kemične primesi v krvi noseče matere. Ako zdravnik dobi to kri, kar je lahko in jo injicira v mlado belo miško, povzroči to gotovo spremembo v miški v najkrajšem času. Ta poskušnja, znana pod imenom Ascheim-Zondek poskušnja, se danes skoro splošno rabi pri preiskavi nosečih mater. Omenjena zdravnika v San Franciscu, piše dr. Clendening, sta postala radovedna in sta injicirala kri v živali moškega spola. V njihju največje začudenje so se tudi v živalih moškega spola izvršile gotove spremembe. Ženske, katere so rabili za te preskušnje, so dobile sine. Zdravniki trdijo, da je ta poskušnja sigurna v 85 odstotkih slučajev. Toda nemogoče je iti preko narave. Dr. Clendening pravi, da se je neka ženska podvrgla enaki poskušnji v dveh različnih zdravniških laboratorijih. V enem so ji rekli, da bo dobila sina, v drugem pa hčerko. In res — ko je prišel porod, je ženska prinesla na svet — dvojčke, eden je bil fantiček, drugi pa hčerka. Kdor želi natančnejših pojasnil tozadevno, naj piše na naslov: Dr. Logan Clendening, c/o. Central Press Association, Cleveland, Ohio. Priložiti mora znamko za 10 centov.

Prva razsodba

Mestni sodnik Mr. Frank J. Lausche nam je pripovedoval včeraj, da je imel kot svoj prvi slučaj na sodniji zadevo, katero je zastopal odvetnik Don Miller, brat našega župana v Clevelandu. Mr. Don Miller je jako uspešno zagovarjal svojega klijenta na sodniji in sodnik Lausche je z vso pozornostjo sledil poteku obravnave, končno je pa sodnik Mr. Lausche odločil proti odvetniku Mr. Millerju, v priporočanju, da ima nasprotna stranka prav.

Ubit zdravnik

Jako dobro poznani clevelandski zdravnik, dr. Merle W. King, je bil ubit sinoči, ko je s svojim avtomobilom prepočasi zavil preko starega Glen Avenue mosta v Willoughby, in se je avto z zdravnikom vred vrnil 20 čevljev globoko v Chagrin reko.

Pevka Lovšetova

Uredništvu se je sporočilo, da namerava priti odlična slovenska operna in koncertna pevka v naši Sloveniji, najboljša pevka po božji in narodni volji, gospa Pavla Lovšetova, ta ženski slovenski pevski bisser med našim narodom, v Ameriko, in sicer tekom letošnjega leta, ko bo obiskala tudi svetovno razstavo v Chicagu. Ameriške Slovence in Slovenke, največje prijateljke slovenske pesmice, ne bi mogla nobena novica bolj razveseliti. Gospa Pavla Lovšetova ne namerava priti v Ameriko, da bi tu naredila koncertno turnejo. Prišla bo v posete, ampak ta poset bodo izrabili vsaj Slovenci v Clevelandu, da jo slišijo zopet enkrat, ko bo zapela kot slavica in nam znova prinesla zlate spomine slovenskih popevk iz domovine. Mi vemo, da se bo naš narod, naši pevci in pevke, katerih imamo tisoče v Clevelandu, prav radi odzvali. In težko čakamo trenutka, ko stopi pevka brez madeža — gospa Pavla Lovšetova — zopet na ameriška tla! Naši značajni Slovenci jo gotovo težko pričakujejo in pravijo: Šamo da bo res prišla!

Rusija se boji

Moskva, 10. januarja. Joseph Stalin, diktator Rusije, je danes priznal, da takozvana ruska petletka ni bila popoln uspeh. Le 93 odstotkov dela se je naredilo, kot se je prvotno določilo in pričakovalo. Stalin trdi, da strah Rusije, da ne bo zapletena v vojno, je zavlekel industrijske načrte. Stalin je v posebnem govoru, katerega je imel pred centralnim odborom komunistične stranke, zagovarjal svojo politiko, rekoč, da je bila ta politika tako upeljana, da lahko zve Rusija bodočnosti mirno v oko. Rusija je danes pripravljena za vse svoje nasprotnike.

Nov grob

Dne 29. decembra, 1932, ob 6. uri zvečer, je bil na 62. cesti in Superior Ave. zadet od avtomobila rojak Joseph Cvelbar, star 76 let. Na posledicah te nesreče je rojak Cvelbar umrl včeraj jutraj v Polyclinic bolnici. Ranjki Cvelbar se je nahajal 40 let v Clevelandu. Doma je bil iz vasi Germovlje, fara Škočjan. V Clevelandu zapušča sestro Josephine Živoder, ki stanuje na 1068 E. 67th St. in več sorodnikov, v starem kraju pa tri sestre pa enega brata. Ranjki je bil član društva Slovenija. Njega pogreb se vrši v petek jutraj iz Frank Zakrajšek pogrebnega zavoda na 1105 Norwood Road, ob 9. uri jutraj, v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče. Naše iskreno sožalje sorodnikom.

Zamenjana suknja

V soboto večer je nekdo v S. N. Domu vzel iz garderobe napačno suknjo. Svojo dobi nazaj na 955 Addison Rd., pa še tritral ga bo lastnik suknje.

Prememba seje

Društvo Martha Washington št. 38 SDZ nima seje danes večer, pač pa v petek 20. januarja v navadnih prostorih.

Odprava dolgov in visokih davkov bolj potrebna kot pa začasna pomoč

Washington, 10. januarja. Senator Thomas iz Oklahome je mnenja, da farmer ne potrebuje toliko takojšnje odprave dolgov, da se zvišajo cene njegovim pridelkom, pač pa rabi takojšnjo pomoč v tem, da se znižajo njegovi dolgovi in neznosni davki, katere je prisiljen plačevati. Daje farmerju odpisati visoke obresti, povzroči, da se bo znižal njegov dolg, glejte, da ne bo nesel svojemu okrajnemu blagajniku v davkih polovico vsega, kar zasluži, pa ne bo farmer zahteval nobene podpore in pomoči. Tako se je izjavil senator Thomas, ki je sam farmer. Senator Thomas je dejal: "Farmer bo zgubil svojo zemljo, stradal pa ne bo. Toda kar pridelal farmer, ne more sam pojesti. Kar pa dobi za svoje pridelke, mu ne zadostuje za obresti, davke in odplačilo dolga. Škoda je, da nimamo nobenega definitivnega programa tozadevno. Kakor hitro bomo prinesli pomoč amerišskemu farmerju s tem, da mu bomo znižali davke, obresti in njegov dolg, tako hitro se bo vrnila prosperiteta amerišskemu narodu."

Porodna kontrola

Zvezni sodnik Jones v Clevelandu je včeraj postal zagovornik porodne kontrole, ko je obsodil 46 letno Mrs. Augustine Belsito na 15 dni zapora, ker je prodala en kvort žganja. Mrs. Belsito je potom svojega odvetnika prosila sodnika za milost v očigled dejstva, da ima 10 otrok in da je v blagoslovljenem stanju že enajstič. Tedaj je pa vzkipel sodnik Jones in je dejal: "Sramota je za to žensko, ki je prinesla na svet že 10 otrok, in se bliža enajstemu porodu, da niti ona niti njen mož ne moreta vzgojiti svojih otrok, ne da bi kršila postavbo (glede prohibicije). Ali tej ženski ni znano, kako se neha s porodi?" Njen odvetnik, ki je bil obenem tolmač, je povedal obtoženki, kaj je rekel sodnik, in Mrs. Belsito je izjavila, da ji je "sedaj že znano kako." Kljub temu jo je sodnik Jones obsodil na 15 dni zapora in v plačilo sodnijskih stroškov. Ampak po našem mnenju ni imel in nima sodnik Jones pravice pridigati porodne kontrole s svojega visokega sodnijskega stola! Sodnik Jones je šel predaleč, kot gredo mnogi sodniki, ki mislijo, da so kralji z absolutnimi pravicami! To poglavje v zadevi Mrs. Belsito spada v področje zdravnikov in socialnih zavodov, ne pa na zvezno sodnijo. Radi bi videli, da se sodnik Jones izjavil, koliko otrok je bilo v njegovi družini, in če je njegov oče kdaj stisnil kozarec ali dva dobrega tepkovca ali pristnega ameriškega "whiskey." Menda ja!

Iz domovine

Mrs. Katie Bradač, 7013 Hecker Ave., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je v Dolnem Logatu umrla ljubljena mati Terezija Modic, stara 78 let. Tu zapušča ranjka eno hčer in dva sinova in brata, Andreja Bajt, v stari domovini pa dva sina in eno hčer, brata in sestro, ki se nahajajo v Uncu pri Rakeku. Naj bo ranjki mami lahka in mirna domača gruda.

Cvet vabi na sejo

V soboto 14. januarja ima redno sejo dr. "Cvet" v navadnih prostorih, ob osmih.

Nova bolezen povzroča zadnje čase mnogo smrti med ameriškim narodom

Cincinnati, Ohio, 10. januarja. Tekom par dni je umrlo v tem mestu osem oseb na novi do sedaj nepoznani bolezni, katero zdravniki nazivljejo "spalna bolezen." Dočim je bila spalna bolezen dosedaj že poznana, je pa bolezen, radi katere je umrlo v Cincinnatiju v par dneh osem oseb, doslej skoro nepoznana zdravniškim krogom. Kot natančno dr. McIntyre, znameniti nevrologist, se ta bolezen najprevo prime možgan, nakar začne oseba krvaveti, nakar se prizadeta oseba v nekako dvanajstih urah zviža v silnih bolečinah in umre. In kot pripoveduje dr. McIntyre, ni treba skrbeti ljudem radi te bolezni. Mogoče je, da se enaka bolezen pojavi v enem samem mestu. Da bi bili ljudje kje drugje prizadeti kot v Cincinnatiju, se doslej še ni slišalo. Nobenih znakov ali dokazov nimamo, da bi se bolezen razširila. Znaki te nove bolezni so sledeči: zvižati vas prične v trebuhu, dvojno vidite, zaspani ste in iz ust vam začne prihajati kri. Zdravniki uspešno zdravijo to bolezen s tem, da injicirajo v hrbtenico gotova zdravila, ki so se izkazala jako uspešna.

Delo v postavodaji

Prvi jugoslovanski državni poslanec v postavodaji države Ohio, Mr. Boyd-Boić, je bil imenovan kot član raznih odsekov državne postavodaje. Tako je bil Boyd postavljen kot član odseka za državne dobrotelne in kazenske zavode, kot član odseka za delavske razmere in kot član odseka za premogovnike. Mr. Boić se je prvič v državni postavodaji ogledal k besedi včeraj, ko je napadel governorja White radi njegove izjave glede starostne zavarovalnine. Oba, governor White in Boić sta demokrata. Governor White je poslal zbornici sporočilo, naj državna postavodaja v tem zasedanju ne skuša upeljati starostne in brezposelne zavarovalnine, dokler se zadeva ni bolj natančno proučila. Boić je pa vstal v zbornici in rekel, da se čudi governorju, ki je prvotno priporočal starostno in brezposelno zavarovalnino, sedaj pa svetuje zbornici naj ne razpravlja o njej. Boić je napadel governorja White, ker slednji ni podal državni postavodaji nobenih argumentov, zakaj naj se ne vpele starostna in brezposelna zavarovalnina. Pričakovati je, da nam bo Mr. Boić tozadevno poslal podrobne podatke.

Vreme

Socialist Barbič je ponovno konstatiral z vso ihto v torkovi Enakopravnosti, da je Ameriška Domovina v blatu in da ji ne pomaga nobena žavpa pa je ferit! Akrabolt, je to čudno blato, da je iz njega zraslo tako lepo novo poslopje, v katerega se bo v nekaj tednih preselila Ameriška Domovina. Morda bi tudi Barbiču koristilo, če bi se malo povaljal v takem blatu. Kaj se ve, če ne bi prišel iz njega ves zlat, al pa vsaj kodolajstast, držeč v eni roki rdečo marelo, v drugi pa dudelzak.

Pevsko dr. Jadran

Redno seja pevskega društva Jadran se vrši v sredo večer, 11. januarja. Mnogo jako važnih stvari je treba rešiti. Prošeni so vsi člani in članice, da so gotovo navzoči.

Demokratska stranka dobiva zadnje čase mnogo kritike radi počasnosti

Washington, 10. januarja. Že se je začel dvigati val kritike napram demokratskim voditeljem. Dočim Roosevelt še skoro dva meseca ne pride v predsedniški urad, pa se očita demokratom, da ne razumejo položaja, kar se tiče balanciranega proračuna in glede novih davkov, ki so absolutno potrebni. Sodi se, da demokratski voditelji preveč govorijo napram častniškim poročevalcem, in slednji pišejo v javnosti stvari, o katerih demokratični voditelji trdijo, da jih niso nikdar izjavili. Toda čosopisje je drugega mnenja. Najbolj vplivni demokratski časopis v Ameriki, The New York Times, ki je velik prijatelj novo izvoljenega predsednika Roosevelta, kliče demokratske voditelje na odgovor. Gre se radi deficita v zvezni blagajni, glede katerega demokrati še niso ničesar ukrenili. Resnica je, da ne kontrolirajo še vsega kongresa, pač pa le poslansko zbornico, dočim imajo v senatni zbornici republikanci en glas večine, a vendar bi se lahko med demokratskimi voditelji, pravi New York Times, lahko pojavili bolj odgovorni in zmorni ljudje kot jih ima stranka danes. Priznava se pa, da imajo demokrati bolj težavno stališče, kot so ga kdaj prej imeli republikanci. Pri splošni brezposelnosti in počivaju industriji je v resnici težava določevati nove davke, ne da bi nastala tu in tam zamera.

Iz Barbertona

V Barberton Central High šoli bo graduiralo 19. januarja 68 dijakov in dijakinj, in med temi je tudi nekaj naše mladine in sicer: Frances Ambrožič, Ana Jevc, Olga Valenchick, Mayme Videgar in Anthony Žnidaršič. Mladim modrijanom želimo mnogo uspeha v življenju in obenem pošljamo iskrene čestitke njihovim staršem! — Že nekaj časa kroži okoli domov naših rojakov tetica štokljka, kar je menda znamenje, da se bliža konec brezposelnosti. Pred Božičem se je ustavila pri družini Mr. in Mrs. Jos. Čič, kjer je pustila krepkega fanta, in ker so v družini imeli že dekle, je sedaj ravno lep par. Pri družini Mr. in Mrs. Tony Steblay iz 17. ceste so pa dobili sina za Novo leto. In kot se čita v tukajšnjem angleškem časopisu je bil to edini novorojeni otrok v Barbertonu. Prav iskreno čestitamo!

Župan išče

Naš župan Ray T. Miller, išče v Clevelandu poštenega moža, ki bi prevzel urad mestnega nakupovalnega zastopnika. Sedanjí komisar za nabavo mestnih potrebščin, Hopcraft, je resigniral. Mestni nakupovalni komisar mora gledati, da vse, kar mesto potrebuje tekom leta, je nabavljeno po najnižjih cenah. Mnogo več kot en milijon dolarjev potrebščin v tiskovinah, v blagu, živilih in v enakem ima mesto Cleveland vsako leto, in kot se je izjavil župan Miller, rabi za ta urad človeka, ki ni samo zmožen, trgovsko izobražen, pač pa tudi pošten do skrajnosti. Služba nese \$6000 na leto.

Prstan se je našel

Na starega leta večer se je našel prstan v Knausovi dvorani. Dobi se pri Mr. Knausu, 1052 E. 62nd St.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 8, Wed., Jan. 11th, 1933

Na Daljnem Vzhodu

Kakšna je politika Zedinjenih držav napram japonskem nastopu v Mandžuriji in na Daljnem Vzhodu sploh? Amerika je jako prizadeta, poleg tega da je zainteresirana v trgovskih in diplomatskih ozirih v vsem, kar se godi na Daljnem Vzhodu. Ves čas, ko so Japonci se borili v Mandžuriji in trgali deželo Kitajcem, je ameriški državni tajnik Stimson protestiral in pošiljal note.

Japonska se je malo zmenila za take ameriške proteste, pač pa je nadaljevala s svojo borbo napram Kitajcem in si končno popolnoma podjarmila Mandžurijo. In to še ni dovolj. Japonska je te dni začela z novim navalom napram Kitajski, dobro vedoč, da Amerika raditega gotovo ne bo napovedala vojne Japonski.

Japonski general Araki, ki je danes v političnem oziru najmočnejši človek na Japonskem, je izjavil, da se Japonska nikakor ne more zadovoljiti samo z Mandžurijo, pač pa bo morala poseči še po Mongoliji, drugi ogromni kitajski provinci, ker sicer se ne more garantirati miru na Kitajskem in v Aziji sploh. Kitajska kljub vsej svoji starodavni civilizaciji ni sposobna vladati samo sebe in mora dobiti gospodarja, ki bo znal urediti razmere za Kitajce, in — seveda — tako, kot bo to prišlo Japoncem.

Zedinjene države so v takem položaju brez moči. Vlada v Washingtonu dobro ve, da je ameriški narod proti vojni z Japonsko, sploh proti vojni. Speljati ameriški narod danes v vojno, pa najbodo proti komurkoli, je nemogoče verjeti. K večjemu bi bilo javno mnenje za vojno proti Japoncem, ako bi slednji napadli ameriško lastnino in posest. Toda temu se Japonci skrbno ogibljejo in koljejo le med Kitajci, in za njih rešitev ameriški narod ne bo nosil svoje kože v nevarnost.

Pa vendar s tem, da Japonci polagoma podjarmljajo posamezne kose Kitajske neizmerno škodujejo Ameriki. Japonska bo prevzela vso trgovino v podjarmljenih deželah, kamor so doslej Amerikanci prodajali svoje blago. Ameriške tovarne bodo ponovno izgubile milijonske naročila, in več delavcev bo zopet brez dela. Toda dokler bo Hoover na krmilu ameriške vlade, bo ves nastop Zedinjenih držav napram Japonski skrajno pacifičen, in zgodilo se ne bo ničesar.

Ta politika je precej podobna politiki predsednika Wilsona, ki je dve leti molčal, dočim je bila Amerika nevtralna, a Nemci so potapljali ameriške ladje in pobili tisoče ameriških državljanov. Šele potem, ko so Nemci začeli pred nosom Amerike pobijati ameriške državljane, je bil kongres Zedinjenih držav prisiljen napovedati Nemcem vojno. In to je bil za Nemce smrtni udarec.

Nekaj enakega imamo danes med Ameriko in Japonsko. Poznano dejstvo je, da je Japonska zadnje čase že nešteto krat razžalila Zedinjene države, in da so slednje neprestano protestirale pri japonski vladi. Da pa ima japonska vlada drznost še naprej enako nastopati je vzrok v tem, ker ima nekaj tajej dogovor z angleško, francosko in laško vlado, glasom katerega omenjene države ne bodo nasprotovale Japonski v njenem prodiranju. V Angliji sami je liberalno mišljenje na strani Amerike, dočim so konservativci na strani Japonske. In liberalci so danes v Angliji v veliki manjšini.

Moderna civilizacija do danes ni ustvarila niti ene same administracije, ki bi lahko upravljala in vodila misijo Japonske v Mandžuriji ali v Kitajski. Kitajska vlada je sploh brez vsake moči. Ameriška politika je negativna, in zato nastaja vprašanje, kaj se bo pravzaprav zgodilo?

Od časa do časa pride do obračuna med narodi, in brez vsakega dvoma je, da bo prišlo tudi do obračuna med Japonsko in Kitajsko najprvo, potem bo sledila Rusija, in končno bo svetovni plamen sovražstva, tekmovanja in zavisti znova vzplamtel. Rusija ne vzdržuje zastojne ogromne in skrajno uspešne armade, dočim Amerika gradi naprej in naprej vojne ladje in vojne zrakoplove, dočim Japonska sedaj uri svojo armado v bojih s Kitajci.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. — Po dolgem odmoru se zopet oglašam. O splošnih razmerah se ne bom bavil v naslednjih vrsticah. Namen današnjega dopisa je poročati nekolič o našem slovenskem Sokolu Collinwood. Leta 1932 je minulo. Bilo je več slabega kot dobrega, pa bilo pri pesamezniku ali skupinah. Trepela so podpora in kulturna društva, kajti če pomislimo, da je njih obstoj odvisen le od dobrotnikov, katerim je blagor in njih vzvišeni cilj nadvse pri srcu. Za obstoj kulturnih društev je glavni pogoj splošno zanimanje v moralnem in gmoitem oziru. V moralnem oziru se je povprečno še povoljno nadaljevalo delo; v gmoitem pa je v veliki

meri zaostalo. Posebno pri Sokolu, kjer so neobhodno potrebni stroški, s katerimi je zvezano vzdrževanje; treba je plačati načelnika poleg drugih stroškov, kot najemnine dvorane in druge potreščine. Naš Sokol v Collinwoodu se je z največjim naporom boril za svoj obstoj v preteklem letu. Za naprej je odvisno, koliko se bodo odzvali stari člani, in koliko novih se bo odzvalo kot podpiratelji. Drugače, ako ne bo odziva od strani članov in prijateljev Sokola, je njegov obstoj v dvomljivem stanju. Težko mi je to omeniti, toda čemu prikrivati resnico. Ne bilo bi lepó, da bi sedaj Sokola opustili, kajti postavili smo ga na tako veliko sta-

lišče, da bi bil razpust velik udarec za naselbino. Zato nikar ne dopustite tega, da bi se Sokol razpustil. Naj živi slovenska kri v naših mladih.

Dosedanji dokazi so, da je pri nas v Collinwoodu vse premalo zanimanja za Sokola. Nasprotno pa je naša mladina nadvse vnetja in aktivna; vrši svojo telovadno dolžnost redno in nemo. Telovadci in telovadkinje se trudijo, da bi nam pokazali v obširni meri njih delovanje, koliko so se izvežbali v raznih telovadnih vajah. Ali če ne bomo mi starejši pomagali in sodelovali z njimi, bo ves dosedanj trud in naporno delo zaman. Zato ponovno apeliram na vse zavedne Slovence in Hrvatje v naselbini, da se pridružijo sedanjim zvestim članom. Mesečni na je borih 25 centov. Dokaj mala vsota v primeri pomena vzvišenega cilja.

Apelira se tudi na starše, ki imajo otroke, da iste pošiljajo k vjam. Reden pouk v telovadbi se vrši vsak ponedeljek in četrtek zvečer od 6. do 9. ure zvečer. In sicer dečki od 6. do 7. ure; deklice od 7. do 8. in od 8. ure naprej odrasli dečki in fantje. Vaje se vršijo v spodnji dvorani Slovenskega Delavskega Doma na Waterloo Rd.

Torej stopimo skupaj in bori mo se še za naprej, da bomo enkrat ponosni na delo našega Sokola. Zato ponovno apeliram na vse stare in tudi nove člane Sokola, da z odločno marljivostjo in poštvalnostjo skupno delujemo. Potrebno je tudi, da se vsi redno udeležujemo sej, kajti več glav več ve; par članov nikakor ne more odločati za veliko skupino. Seja se vrši vsak tretji petek v mesecu v dvorani Slovenskega Delavskega Doma. Želim, da ne bo moj apel zadel na gluha ušesa, pač pa da bo nepričakovano številan na mojo prošnjo.

Starši in vsi oni, ki ljubijo in se zanimajo za Sokola, so vabljeni, da se udeležijo vaj. Z njih prisotnostjo dajejo mladini poguma za še bolj marljivo delo. Načelstvo in mladina bo poseta nadvse vesela, kar jim bo v dokaz, da se v resnici zanimamo za Sokola in njegovo delo. Ostanimo zvesti načelom Sokola! Podvojimo delovanje in zagotavljam vam, da bo za nas vse v neizmerno veselje in ponos. Vam kliče krepki sokolski: Zdravo!

A. V., Sokol.

Girard, O. — Ako bi človek imel kamenito srce, bi ne mogel kar tako pozabiti moža, kot je bil naš narodni kulturni delavec in dober oče svoj družini, to je naš pokojni Frank Gantar. Solze mi rosijo oči, ko to pišem, kajti spomin mi uhaja nazaj na čase, ko sva se kot čvrsta moža stala eden ob drugem in naša mila pesem se je razlagala iz naših grl kot članov pevskega društva "Ljubljanski vrt." Bil je jako vnet pevec in tudi kot igravec v naši Taliji je bil vedno med prvimi. Danes je zadnjikrat posiljal sonce s svojimi žarki njegovo bolniško sobo. Kako željno je hrepenel, da bi se zopet zdrav povrnil v krog svoje družine in rojakov! Želja se mu ni izpolnila. Zatisnil je oči za vedno in se podal v večno spanje.

Pred dvajsetimi leti je zapustil svojo rodno grudo in se podal za boljši obstanek življenja v daljni tuji svet, katerega danes mi imenujemo naša nova domovina. S solzami v očeh se je poslavljaj od očeta, matere, bratov in sester. Kako težko mu je bilo pri srcu zapustiti prijazno domačo vas tam za šmaro goro. Kot osmešnjasteln mladenič je stopal po beli čisti in šumno deželi, kristalno čisti, zeleni Savi. Sanjal je o boljši bodočnosti v tujem svetu. Ko je stopil na vlak, je podal še enkrat v slovo roko in pozdravil svoj domači kraj v upanju, da se še povrne.

A usoda mu ni dopustila, da bi se njegovo upanje izpolnilo. Ta neizprosa smrt nima nobenega usmiljenja! Ne vpraša, kaj bo z družino, ko bo ostala brez očeta. Ona je pretrgala našemu Franku

nit življenja v najlepši moški dobi štirideset let. Koliko bi še lahko storil za narod in družino. Ni ga več med nami; njegovo truplo bo položeno v hladni grob v naročje matere zemlje, a njegov spomin bo ostal med nami za vedno. Bidek je bil čas ločitve, ko za vedno si zaspal, v srcu pa smo vsi želeli, da bi še pri nas ostal. Zbogom, dragi, mirno spavaj večno spanje v grobu tam; v raju svetem pa uživaj radost neznanu vsem.

John Dolčič.

Cleveland (Collinwood), O. — Ker že dolgo časa ni bilo nobenega dopisa od našega društva, bo morda že kdo mislil, da smo morda tako zaposleni, ker pod blaženo Hooverjevo prosperiteto je že tako, da ženske delajo, moški pa nabirajo novih moči za prihodnjo pomlad. Vendar poleg vsega dela je pa tudi treba posvetiti malo časa za društvene zadeve. Naše društvo, Waterloo

Učenci Jugoslovanske šole moderne umetnosti bodo razstavili pod pokroviteljstvom S. N. Doma

Predno delavec v tovarni zaključil svoj trudapolni dan, mora poročati svojemu delodajalcu kaj je napravil ta dan. Ravno tako ima družba izbranega moža, da pregleda, kako je bilo delo izvršeno. Na ta način potem preračunajo, koliko dobička nosi vsak posamezen delavec in končno vsi skupaj. V tem oziru je prav malo razlike med delavcem in trgovcem. Vsak dan izračuna, koliko je iztržil in koliko mu potem ostane. To dela vsak dan in končno še koncem leta preračuna, da potem vidi, če se mu je izplačal trud. Iz vsega tega ima popolen pregled nad svojim prometom. Tako gre naprej v vseh ozirih, ker se da dovolj paznje za delo in obrt.

Pod pokroviteljstvom Slovenskega narodnega doma na St. Clair cesti se goji slovensko šolo za našo mladino. Že marsikdo je bil navzoč ob koncu učnega leta, ko naši malčki govorijo, pojo in izrekajo besede poezije naših slavnih moj. Izrekajo jih, kakor so se jih naučili skozi leto v šoli. Lepo od našega naroda da bi bilo, da bi se udeležili zaključnega dneva, da bi jih videli, kako ponosno izgovarjajo lepo slovensko besedo, skoro perfektno. Navzoči smo bili že večkrat. Videli smo naše slovenske matere in očete, kako z radostjo in solzo v očesu so poslušali svoje malčke. To se ponavlja vsako leto, ko pokažejo slovenskemu narodu, kaj vse so se naučili, da potem narod lahko presoja, ako se je izplačal trud. Do sedaj se je vedno izkazalo, da je trud narodu, ki prispeva in podpira to šolo, stotero povrnjen.

Ta šola se še vedno izboljšuje, zagotovljen je napredek. Pod pokroviteljstvom Slovenskega narodnega doma se je ustanovila tudi Jugoslovanska šola moderne umetnosti. Ta šola za našo mladino je bila ustanovljena leta 1931. Deluje sedaj naš to in pol. Poglobimo se nekoliko nazaj k ustanovitvi te šole. Marsikdo si je mislil: čemu neki šola za umetno slikarstvo? Slovenski narod je bogat, v daljni tujini se trudi, da ne zaostane za nobenim drugim narodom. Napreden je, skrbno čuva svoje bogastvo, katerega ne pusti mrtvega ležati. Le pogledmo naše može in žene, kako pridno ko mravlja delujejo za narod, za naš narod slovenski. Imenoval bi lahko mnogo imen in dobro bi bilo, da bi se enkrat vsi seznanili z njimi.

Zaenkrat vzemimo našega moža umetnika Gregorija Peruška. Kdo nas Slovencev nima v svojem srcu malega koticika za neumornega delavca na polju izobrazbe, na polju umetnosti, ki je v ponos slovenskemu narodu po vsej Ameriki; tudi domovina mu izkazuje čast. Torej imamo umetnika, imamo pa tudi našo mladino, ki je nadarjena za umetnost, za slikarstvo. Kdo drugi lahko naši mladini poka-

Grove št. 110 W. C., je na zadnji seji sklenilo, da se kot običajno vsako leto, tudi letos priredi ena prav prijetna domača zabava in sicer po seji 13. januarja v spodnjih prostorih S. D. Doma. Seja se prične ob sedmih zvečer. Zabava je v prvi vrsti namenjena članicam, da se med seboj prav po domače razveselimo. Zato pa, drage sestre, vse ste brez izjeme vlnudno vabljeni in prošene, da pridete, da smo vsaj enkrat na leto vse skupaj. Ta zabava bo nekaj izvanrednega; nastopil bo Team Novak's Guards od St. Clair Grove št. 98, kakor tudi takozvani Hippler Guards. Preveč bi bilo naštevati vse posamezne točke, le toliko povem, da bo nekaj, kar še ni bilo pri enakih prireditvah. Zatorej še enkrat članice, ne pozabite priti vse in pripeljite seboj tudi svoje domače in prijatelje, ker zabave bo dovolj za vse. Pozdrav!

Članica.

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Vprašanje: Imam noto, kateri mi je dal človek, kateremu sem posodil \$500.00. Podpisan je še drugi, ki je garantiral zanj. Zdej pa dolžnik ne plačuje niti obresti, ker nič nima. Morem li prijeti tistega, ki je garantiral zanj, ne da bi prej tožil dolžnika? H. L.

Odgovor: Seveda vam je mogoče prijeti tistega, ki je garantiral za dolg. Treba vam bo seveda najeti odvjetnika, da iztirjate dolg. Ta, ki je garantiral, pa lahko potem tirja dolžnika, ker je moral zanj plačati dolg.

Vprašanje: Ali ima vdova ameriškega vojaka, ki je služil v svetovni vojni, pravico do bonusa ali "adjusted service certificate compensation?"

Odgovor: Seveda. Po smrti moža, ki je služil v svetovni vojni, lahko zahteva bonus, ako ni označil drugega dediča dotičnik pred smrtjo.

Vprašanje: Pred več leti sem prodajal blago nekemu človeku, ki je bil jako slab plačnik. Zatorej sem zahteval od njega, da dobi pismo od kakšnega znanega človeka, v katerem bi garantiral njegov dolg do sto dolarjev. Dobil je tako garancijo in dajal sem mu blago. Sedaj pa mi dolguje skoraj sto dolarjev in nič ne plača. Obvestil sem dotičnega, ki je garantiral zanj, pa se nič ne zmeni za to in pravi, da on ni odgovoren in da mu nič ne morem. Kaj pravite? J. F.

Odgovor: Ako ste ga obvestili, da zaostaja ta človek s svojim plačilom, potem je bila dolžnost tistega, ki garantira, da gleda na to, da dobite vi plačilo. In odgovornost je seveda njegova, ker je on garantiral, da bo dotični redno plačeval in ker ni, mora sedaj on plačati. Seveda, brez sodnijske pomoči ne boste nič opravili.

Vprašanje: Posodil sem avto mojemu sinu, ki je šel v šolo. Peljal je še druge otroke seboj. Po šoli pa je šel na ples, ne da bi me ni kaj povedal. Vzel je seboj neko dekle in ji pozneje tudi pustil, da je vozila avto. Dekle se je pa zaletela v neki drug avto in močno ranila tiste, ki so se peljali v avtu. Sedaj pa meni grozi s tožbo, ako ne plačam odškodnino za poškodbe, ki jih je povzročila ta dekle. Sem li jaz odgovoren, ker je bil moj avto, ali ne? Če moram plačati, bom prišel ob vse in zato prosim pojasnila. V. N.

Odgovor: Vi niste odgovorni, ker vi niste dali nobenega dovoljenja dekletu, da vozi vaš avtomobil. Zato naj vas nič ne skrbi. Lahko pa je, da vas bodo tožili, ampak dosegli ne bodo nič, ker dekle ni imela nobene pravice voziti avto. Morali pa se boste zagovarjati, ako boste toženi. V takem slučaju se obrnite do katerega slovenskega odvjetnika.

Vprašanje: Delam kot dekla pri nekih ljudeh, ki mi sedaj že dva meseca niso plačali za moje delo. Nerada pustim delo, ampak zastoj ne morem delati. Kam naj se obrnem, da bi mi pomagali iz zadrege? B. C.

Odgovor: Obrnite se na Police Prosecutors Office v Central Police Station na Payne Ave. ali pa na Conciliation Court v City Hall na Lakeside Ave. in ti vam bodo pomagali dobiti vaš zaslužek, če je le to mogoče. Če vam ne plačajo, je seve najboljše, da pustite delo in iztirjate potom sodnije, kar so vam dolžni. Na prostorih, kakor sem gori omenil, vam ne bodo nič računali za delo.

Pravi "Grof Monte Kristo"

V Londonu so slučajno našli stare in preperle papirje, iz katerih je razvidno, da je bil svetovno znani roman "Grof Monte Kristo" zasnovan na resničnih dejstvih. To kaže, da je avtor romana, Alexander Dumas, vedel o teh papirjih, iz katerih je potem napisal ta slavní ro-

VARUJTE SE PREHLADA
in sovražnika človeštva: pljučni cel. Ne prehladite se in glejte, da boste imeli črvesje v redu s tem, da jemljete redno
Trinerjevo Grenko Vino

man, ki je prestavljen že v vse svetovne jezike in katerega ljudje tako radi čitajo. V teh papirjih je napisana izpoved nekega Francoza Francois Picauda, ki je izdal skrivnost svojega življenja na smrtni postelji leta 1828. Ti papirji pripovedujejo:

Leta 1807 si je pridobil Picaud, mlad čevljarski pomočnik, srce mlade deklice, živeče v Parizu, ki je imela poleg izredne lepote tudi 50,000 frankov do te. Toda ta dota je zbudila pohlep pri nekem tekmeu, ki je sklenil, da se iznebi Picauda in dobi lepo in bogato nevesto. Zato ovadi Picauda francoski policiji, češ, da se je zarotil, da umori cesarja Napoleona. Nesrečnež je bil prijet in brez obravnave poslan na neki osamljen otok v Sredozemskem morju.

Leta so tekla in Terezija, tako je bilo ime dekletu, ki ni vedela kam je izginil njen ljubljeneec Picaud, je poročila Loupiana, ki je sprivil s poti svojega tekmea. Picaud si je v ječi pridobil prijateljstvo nekega duhovna, ki je bil tudi po nedolžnem zaprt. Ko je duhovnik umrl, je zapustil vse svoje premoženje Picaudu.

Med tem se je pa politični položaj spremenil: Napoleon je bil vržen s prestola in ko so preiskovali v trdnjavi zadevo Picauda, so pronašli, da je zaprt brez vsake sodne obravnave. Spustili so ga na svobodo. Od tedaj je imel Picaud samo eno misel: da se maščuje nad vsemi, katere je smatral krivim ali soudeležnim na njegovi nesreči. Podedovan denar mu je dal sredstva, da je začel prav sistematično preganjati svoje sovražnike. Kadar si je izbral žrtev, mu ta ni mogla pobegniti. Gnal jo je do obupa in jo uničil.

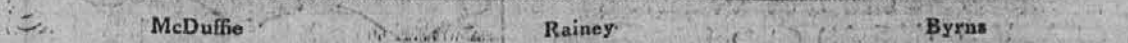
Tiste, ki jih ni mogel spraviti tako daleč, da bi izvršili samomor, je umoril sam. Pri tem je delal vselej tako previdno, da ni padla nanj nobena sumnja. Tudi mnogo njegovih sorodnikov je izgubilo na ta način svoje življenje. Tudi za nesrečno in nedolžno Terezijo ni imel Picaud nikakega usmiljenja. Ona in njeni otroci so morali dati svoje življenje.

Loupiana, ki je bil edini kriv njegove nesreče, si je izbral za svojo zadnjo žrtev. Našli so ga nekega dne mrtvega v parku, zabodenega z nožem, na katerem je bil pritrtjen listek s številko 30. Loupian je bil, kot je Picaud izpovedal na smrtni postelji 30. žrtev njegove osvete. S tem je morilec dopolnil svojo nalogo. Leta 1825 je zapustil Pariz in se preselil v London, kjer je tri leta pozneje umrl. Ko je ležal na smrtni postelji, si je zaželel, da se po njegovi smrti izve skrivnostna smrt vseh 30 žtev. Vsebinska izpovedi pa takrat ni prišla med širšo javnost in je bila objavljena šele sedaj, po več ko 100 letih smrti zločinca, katerega je pisatelj Dumas ovekovečil v romanu "Grof Monte Kristo." Roman ima torej resnično podlago, samo da so v njem rabljena druga imena.

V neko hišo vlnomi vzmovič, toda je imel smolo, ker slišala ga je hišna gospodinja, ga prišla in poklicala policijo. Ko je bila ženska poklicana pred sodnika za pričjo proti vlnomilu, ji reče sodnik:

"Veste kaj, mama, ne gre mi v glavo, kako ste mogli vi, slatobna ženska gospodinja, ga prijeti in poklicati policijo. Ko je bila ženska poklicana pred sodnika za pričjo proti vlnomilu, ji reče sodnik:

H. F. HEINZ
Vine St., Willoughby, O.
Tel. Wickliffe 110-J-2

Trije izmed vodilnih demokratskih kongresnikov, ki bodo kandidirali za predsednika kongresne zbornice, ko nastopi John Garner svoj urad kot podpredsednik Zed. čar. Vsi trije so že stari "mački" v politiki.

CONAN DOYLE:

Dolina strahu in groze

MacDonald in White Mason sta osupla strmela na svojega slavnega kolega.

"Vi torej smatrate ta slučaj za brezupen?" je vzkliknil MacDonald.

"Jaz smatram vaju slučaj za brezupen. Nikakor pa ne mislim da je brezupna nada, da se prodre resnici do dna."

"Toda kolesar? On vendar ni nikaka iznajdba. Mi imamo njegov opis, njegov kovčeg, njegovo kolo. Torej ta človek mora tistati nekod. In čemu bi ga ne dobili?"

"Da, da, brezdvomno mora nekje biti in brez dvoma ga bomo tudi našli; toda svetoval bi vama, da ne tratita svojih energij s človekom v East Hamu in Liverpoolu. Prepričan sem namreč, da pridemo lahko po bližnici do rezultata."

"Vi nekaj skrivate. To pa ni prav od vas, Mr. Holmes," je rekel inšpektor.

"Saj so vam znane moje metode, Mr. Mac. Toda ne bom vam dolgo skrival. Želim se samo prepričati o istinitosti nekaterih podrobnosti, kar se utegne zgoditi v najkrajšem času, nakar se vama poklonim ter odidem v London, pustite vse rezultate vama na uslugo."

"Ne razumem vas, Mr. Holmes. Videla sva vse snoči, ko sva se vrnili iz Tunbridge Wellsa, in takrat ste se popolnoma strinjali z nama. Kaj se je neki zgodilo odtlej, da ste si ustvarili čisto novo teorijo o slučaju?"

"Nu, ker hočete že vedeti, vam povem, kakor sem vam že povedal, da sem prebil snoči nekaj ur v hiši, kjer se je izvršil umor."

"Nu, in kaj se je zgodilo?"

"O, v trenutku vam moram dati na to samo splošen odgovor. Mimogrede naj vama omenim, da sem čital kratko zgodovino tega poslopja, katero sem kupil po zelo nizki ceni — dal sem zanj samo en penny — v lokalni tobakarni."

Ob teh besedah je potegnil Holmes iz žepa malo knjižico, na katere platnici je bila naslikana hiša Mr. Douglasa.

"Glejte, kaj je rečeno v tej knjižici o tem poslopiju: Zgrajeno je bilo v petem letu vladanja Jamesa I., in poslopje je krasen vzorec jakobinske rezidence."

"Vi naju imate za norca, Mr. Holmes?"

"Počasi, počasi, Mr. Mac. To je prvič, da sem odkril pri vas temperament. Nu, prav, pa ne bom čital dalje, ako ste proti temu. Toda če vam povem, da je v tej knjiži govor, kako je poslopje zavzel neki polkovnik leta 1644 in da je imel v poslopiju več dni skrivališče kralj Karol za časa državljanske vojne, in končno, da je bil pozneje v poslopiju tudi kralj George II., tedaj mi morata priznati, da mora biti to staro poslopje zelo zanimivo."

"O tem ne dvomim, Mr. Holmes, toda to nas prav malo briga."

"Da nas ne briga? Tako?! Jasnost pogleda, Mr. Mac, je stvar, ki je neobhodno potrebna v naši profesiji."

"Jaz sem prvi, ki to rad priznavam," je rekel MacDonald iskreno. "Priznavam, da greste na cilj, toda vaša pot vodi okoli nešteti vogalov."

"Nu, prav; pustimo zgodovino preteklosti in preidimo k današnjim faktom. Kakor sem vama že omenil, sem se sinoči zgledil v starem poslopiju. Pri tem nisem videl niti Barkerja, niti Mrs. Douglasove. Ni se mi zdelo vredno, da bi ju motil s svojo navzočnostjo, toda z zadovolj-

stvom sem izvedel, da gospa ni posebno žalostna in da je izborna in s tekom večerjela. Moj obisk je veljal predvsem dobremu Amesu, ki mi je dovolil, da sem mogel nekaj časa presedeti nemoteno v delovni sobi poslopja, kjer je bil umorjen Mr. Douglas."

"Kaj?"

"Da, zdaj je vse v redu. V sobi sem prebil kake četrt ure."

"In kaj ste delali tam?"

"I, kaj naj bi delal? Čisto enostavno sem iskal one manjkajoče telovadne ročke. Ta železna telovadna ročka mi je namreč neprestano vrtala pa možganih, dokler je nisem končno našel."

"Kje?"

"Nu, vidite, zdaj prihajamo do meje nepreiskane teritorije. Toda, dovolite mi, da nadaljujem, in obljubljam vam, da boste deležni vsega, o čemer mi je znano."

"Prav. Ne preostaja nama drugega, kakor da pristaneva na vaše pogoje," je rekel MacDonald. "Ampak, če nam še svetujete, da opustimo ta slučaj, bi vendar rada vedela, čemu naj ga opustiva."

"Iz enosavnega vzroka, Mr. Mac, ker nimate pravilne ideje o tem, kar preiskujete."

"Mi preiskujemo vendar umor Mr. John Douglasa, ali ne?"

"Da, da, vsekakor. Ampak nikar si ne ubijajte glave z iskanjem misterioznega kolesarja. Zagotavljam vam, da je to brez potrebe."

"Kaj pa potemtako svetujete, da storimo?"

"Povedal vama bom natančno, kaj vama je storiti, ako bosta to tudi storila."

"Vem, da ima pri vas vsaka stvar svoje vzroke, zato vam obljubljam, da storim to, kar mi boste svetovali."

"Pa vi, Mr. White Mason?"

Okrajni detektiv je neodločno gledal od enega do drugega. Holmes in njegove metode so mu bile nove. "Hm, kar je dovolj dobro za inšpektorja, je dovolj dobro zame," je končno odgovoril.

"Prav!" je vzkliknil Holmes. "Nu, priporočam vama lep in zabaven izprehod. Slišal sem, da je zelo lep razgled z onega-le griča. In zvečer se vrneta, utrujena, toda zadovoljna."

"Gospod, to pa res presega že vse meje!" se je razjezil detektiv ter vstal.

"Počasi, počasi," je rekel Holmes dobrohotno. "Če vama izprehod ni po godu, pa ubijta dan kakor se vama poljubi, toda pred mrakom se sestanite tukaj za gotovo z menoj, za gotovo, pravim, Mr. Mac."

"Nu, to se nekoliko bolje sliši!"

"Vse, kar sem vam povedal, je bil dober nasvet; toda meni je vseeno, pojdi, kamor hočeta, samo da sta tukaj, ko vas bom potreboval. Zdaj pa, preden se razstanemo, bi želel, da bi napisali par vrstic Mr. Barkerju."

"Hm ..."

"Vam bom jaz narekoval. Ali ste pripravljeni?"

"Čenjen gospod! Prepričan sem, da je naša dolžnost, da izsušimo jarek v upanju, da najdemo morda ..."

"To je nemogoče," je rekel inšpektor. "Informiral sem se že."

"Molčite, gospod, in storite, kakor sem vam rekel."

"Nu, prav; nadaljujte!"

"... da najdemo morda nekaj, kar bo olajšalo našo preiskavo. Odredil sem, da bodo pričeli delavci z delom jutri zjutraj ter odvodili potok ..."

"Nemogoče!"

"... ter odvodili potok. To

sem vam sporočil, ker menim, da je boljše, da vam vnaprej to stvar pojasnim.

"Zdaj pa podpisite in oddajte ob starih popoldne. Ob tem času se zopet sestanemo v tej sobi. Dotlej pa vsak dela, kar hoče, kajti zagotavljam vama, da je prišla preiskava do mrtve točke."

Večerilo se je že, ko smo se zopet sestali. Holmes je bil zelo resen, jaz sam radoveden, detektiv pa kritično razpoložen.

"Nu, gospodje," je povzel Holmes, "prosim vas, da me poslušajte, nakar boste lahko sodili, če sem na podlagi opazovanj upravičen do zaključkov, do katerih sem prišel. Nocoj je hladen večer in ne morem vam povedati, kako dolgo bo trajala naša ekspedicija, zato vas prosim, da oblecite svoje najtoplejše površnike. Nadvse važno je, da pridemo na svoja mesta, preden se znoči. Torej pojdemo takoj."

Korakali smo skozi park do ograje, in kjer je bila bolj redka, smo se splazili skozi, nakar smo sledili Holmesu do nekega grmičevja, ki je rastle zunaj parka skoro prav nasproti glavnih vrat in dvignega mostiča, ki ni bil še dvignjen. Holmes je počenil za grmičevje, in mi smo sledili njegovemu zgledu.

"Nu, kaj bomo pa zdaj?" je vprašal nestrno MacDonald.

"Imejte potrpljenje in delajte čim manj hrupa," je odvrnil Holmes.

"Čemu smo prišli sem? Prav zares mislim, da bi morali biti nekoliko odkritosrčnejši z nami."

Holmes se je zasmel. "Watson zmerom trdi, da sem dramatik v resničnem življenju," je rekel. "V meni je menda res nekaj umetnika, kar zahteva, da je pozornica vedno dobro pripravljena za predstavo. Zdaj zahtevam od vas samo nekoliko potrpljenja, Mr. MacDonald, in kmalu vam bo vse jasno."

Molče smo se vdali in čakali. Nad staro poslopje so se pričele polagoma spuščati sence noči. Postal je mrzlo in zobje so nam škepetali. Nad vrati je visela svetilka in tudi fatalna študij-ska soba je bila razsvetljena, sicer pa je bilo vse temno.

"Kako dolgo bomo še tako-le čakali?" je vprašal inšpektor. "In na kaj prav za prav čakamo?"

"Na to vam vem prav tako malo odgovoriti kakor vi," je odvrnil Holmes. "Ako bi imeli kriminalci in zločinci svoj natančen urni red, po katerem bi delali svoje zločine, tedaj bi bilo seveda mnogo ugodnejše za nas. Toda kakor je stvar zdaj,

bomo ... Nu, vidite, to-le je, na kar čakamo!"

Še ko je Holmes govoril, je za hip zatemnela svetilka v delovni sobi, kajti pred njo je nekdo hodil sem in tja. Grmičevje, za katerim smo prežali, je bilo baš nasproti okna, ki ni bilo oddaljeno nad sto čevljev. Nenadoma se je okno odprlo in uzrli smo glavo in rame nekega moža, ki je previdno pogledal ven. Nekaj trenutkov je tako gledal na vse strani, kakor človek, ki se hoče prepričati, če je neopazovan. Nato se je naslonil naprej in hip nato smo začuli pljuskanje vode. Zdelo se je, kakor da brska po vodi z nekim orodjem ali palico, katero je držal v roki. Nato pa je dvignil iz vode nekaj navzgor, prav kakor dvigne ribič mrežo iz vode, in to je potegnil k sebi v sobo.

"Zdaj!" je vzkliknil Holmes.

"Zdaj!"

Mi smo planili za Holmesom ter stekli preko mostiča, nakar smo pričeli silovito zvoniti. Čuli smo, kako so se odprli zapahi vrat, vrata so se odprla in med vrati se je pojavil presenečen Ames. Holmes ga je molče potisnil na stran in, spremljan od nas, je stekel v sobo, v kateri je bil mož, katerega smo opazovali.

V sobi je stal Cecil Barker, držeč svetilko v roki.

"Kaj, pri vseh hudičih, pa to pomeni?" je vzkliknil. "Kaj pa iščete prav za prav?"

Holmes se je naglo ozrl okoli sebe, nato pa skočil k culi, ki je ležala povezana pod mizo.

"To-le je, kar iščemo, Mr. Barker. To-le culo, ki je obtežena z železno ročko, katero ste pravkar potegnili iz jarka."

Barker je osuplo gledal Holmesa. "Kako, pri vragu, pa ste izvedeli o tem?" je vprašal.

"Popolnoma enostavno zato, ker sem jo jaz tja položil."

"Vi ste jo položili tja?"

"Da, ali bolje bi odgovoril, ako bi rekel, da sem jo zopet položil tja," je rekel Holmes. "Spominjali se boste, inšpektor MacDonald, da sem se čutil, ker je bila v delovni sobi samo ena telovadna ročka. Opozoril sem vas na to dejstvo, toda vi niste pripisovali posebne važnosti. Toda ako je voda blizu in manjka kak utež, ni težko priti do zaključka, da se je rabilo ta utež, da se je z njim nekaj obtežilo, kar se je pogreznilo v vodo. Ta ideja je bila vsaj vredna, da se jo preizkusi, in tako sem z Amesovim dovoljenjem, ki me je snoči spustil v sobo, in s pomočjo kljuka dr. Watsonovega dežnika, potegnil to-le culo iz vode ter jo preiskal."

"Bilo je velike važnosti, da dokažemo, kdo jo je položil tja. To se je dalo doseči na zelo enostaven način, in sicer z razglašanjem, da se bo jutri osušil in preiskal jarek, kajti v tem slučaju je bilo pričakovati, da kdor je to culo tam potopil, jo bo izkušal tudi odstraniti, čim se zvečeri. Nu, in zdaj nimamo nič manj kakor štiri priče, kdo je to storil, Mr. Barker, zdaj pa imate vi besedo."

Sherlock Holmes je dvignil culo ter jo položil poleg svetilke na mizo, nakar jo je razvezal. Iz razvezane cule je potegnil železno telovadno ročko, katero je položil poleg druge ročke, ki je stala v kotu. Zatem je potegnil iz nje par škornjev. "Ameriški izdelek, kakor vidite," je rekel ter pokazal na široko oprstje. Nato pa je položil na mizo dolg nož. In končno je prišlo na dan kompletno spodnje perilo, volnene nogavice, siva volnena obleka in žolt površnik.

Letna delničarska seja

delničarjev korporacije Slovenski Delavski Dom, 15335 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio, se vrši 18. januarja 1933, v prostorih S. D. D. Pričetek ob osmih zvečer.

Vincent Coff, tajnik S. D. D.

NAZNANILO

Člani-delničarji Slovenske Zadrzne Zveze so tem potom obveščeni in vabjeni na letno delniško sejo, katere se bo vršila v nedeljo 22. januarja ob 1. uri popoldne v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Pridite vsi, ker rešiti imamo veliko vprašanj v korist podjetja in voliti nove direktorje.

Direktorij Slov. Zadr. Zveze.

THE OLD HOME TOWN Registered U. S. Patent Office By STANLEY

THE EDITOR OF THE WEEKLY CLARION HAS AN OLD PROBLEM BOB UP TO WORRY HIM AGAIN

© 1933 Lee W. Stanley Central Press 1-9-33

NAZNANILO IN ZAHVALA

S žalostnim in potrtnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je neizprosna smrt nanaglooma pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu in nadvse ljubljenu očetu

JOHN ŠPEH

ki je bil zadet od avtomobila dne 11. decembra, 1932 in je dobil nevarne poškodbe, katerim je podlegel in je eno uro pozneje za vedno zatisnil svoje trudne oči v starosti 55 let. Položili smo ga v hladni grob dne 16. decembra, 1932 na Calvary pokopališče.

Tem potom se lepo zahvaljujemo Rev. Vitus Hribarju, ki so prihiteli k njemu v bolnišnico, predno je umrl.

Iskreno se zahvaljujemo vsem onim, ki so okrasili krsto pokojnega s krasnimi vencami in sicer: Družina Frank Speh, družina Agnes Dragolič, družina Andrew Kuchar, družina John Filipič, Frank Petek, Anton in Louis Majer, Mrs. M. Mafko, Mrs. M. Bates, družina Lausche, družina Mike Debelak, družina Frank Mervar, družina J. Zabukovec iz E. 152d St., družina Samich, Mr. in Mrs. Louis A. Znidaršič iz West Side, Mr. in Mrs. A. Mlakar, Mr. Chas. Dodd, Narodni Trgovski Klub, Klein Vinegar Co., Independent Foods Inc., Lash Bakery, Sam Scheinbert of So. Western Milling Co., Mr. in Mrs. A. Baeder of R. B. Biscuit Co., Harry Rosen & Krieger Co., Grdina Hardware Co., Arndt & Swan Inc., Društvo Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ, društvo sv. Antona Padovanskega, št. 138 C. K. of Ohio.

Lepa hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, in sicer: Družina Frank Speh, družina Agnes Dragolič, Mr. in Mrs. John Speh, družina Kralik, Andrew Sterle, družina Louis Span, Charles Ausc iz E. 60th St., Joseph in Theresa Besenčar, družina Frank in Mary Zakrajšek, Lawrence Bugar, Frank Zupančič, družina John Gornik iz St. Clair Ave., družina Louis Radina, družina Andy Slogar, družina Frank Cebul, Jennie Jerše, Mr. in Mrs. Bartol, Mr. in Mrs. Glicker, John Planecki iz St. Clair Ave., Bach Bros., družina Mežič, družina Jacob Gerbec iz E. 173d St., Theresa Zupančič iz Glass Ave., družina Dolenc iz E. 63d St., Mrs. Mary Luznar, družina Louis Cimperman, družina Zadnik, Frank Kolence, Mrs. Mary Kikel in družina, družina A. Kresse, Mr. in Mrs. Jančar, Mr. in Mrs. John Osredkar, Mr. Anton Majer, Herbert Heckman, Mrs. Louis Kretič, Mrs. Jack Omersa, družina Andy Zakrajšek, Mary Košir iz E. 49th St., Mrs. Anton Zakrajšek iz Addison Rd., družina Salomon, Rudolf Znidaršič, družina Schmuck, John Ausc, 984 Addison Rd., družina Baraga iz E. 64th St., družina Marolt, družina Frank Rode, L. G. Judnič, Mr. in Mrs. Geo. Kovačič, družina Urbančič, Margaret Kupina, Mrs. Mary Bizjak, Mr. in Mrs. Ignac Golob, Snyder iz E. 63d St., družina Zobec, Frank Macerol, družina Pišek, Yankee Baseball Team.

Prisrčna hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Ravno tako lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem onim, ki so čuli pri njem ter vsem, ki so ga spremili k zadnjemu počitku. Lepa hvala tudi nosilecem krste, ki so ga spremili na pokopališče in sicer: Carl Mramor, Ludwig Metlika, Frank Turek, Frank Centa, Louis Cimperman, Anton Bartol.

Lepo se zahvaljujemo Mrs. Frank Speh, Mrs. Agnes Dragolič, Mrs. John Speh, ki so nam bile v prvo pomoč in tolažbo v teh žalostnih urah. Prisrčna hvala Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče, za opravljene cerkvene obrede in za tolažilni govor v cerkvi. Lepa hvala tudi Rev. Jagru in Rev. Andreju za njih asistenco.

Zahvaljujemo se ravno tako pogrebniku Frank Zakrajšek za lepo vodstvo pogreba in za vso prijazno postrežbo. Če se je pomotoma kakšno ime izpustilo, se jih prosim, da nam oprostite ter se jim ravno tako iskreno zahvaljujemo.

Ti pa, preljubljeni in nepozabljeni oče, ki si nas tako nanaglooma in brez vsakega slovesa zapustil in moral oditi v mirni grob, bridka je bila ločitev, ker Te je zalotila smrt tako nepričakovano. Toda spomin na Tebe bo ostal za vedno v naših srcih. Tvoje življenje je bilo vedno trpljenje. Sedaj pa počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. — Žalujoci ostali:

John, Joseph, William, Anthony, sinovi.
Sophie, omožena Kralik, Jennie, Mary, hčere.
Zapušča tukaj brata Franka in sestro Agnes Dragolič.
Cleveland, O., 10. januarja, 1933.